

BOJANA ŠVERTASEK
MOJA GODINA 2007.

20. 5. - 13. 6. 2008.
GALERIJA AŽ, ŽITNJAK 53

otvorenje izložbe:
20. svibnja u 19 h

2007. - godina kad je Jerman kanio ponoviti rad
MOJA GODINA (1977. 1997.)

Koristeći njegov princip svakodnevnog snimanja,
krećući se prostorima kojima se on kretao,
u kojima je još tako prisutan,
započela sam ovaj projekt kao hommage Jermanu.

“...da li je moguće neko ponavljanje i kakvo ono ima značenje, da li kroz ponavljanje nešto dobivamo ili gubimo
...život je ponavljanje i zadovoljstvo da se tome radujemo.
...onaj tko je izabrao ponavljanje, taj živi...
...mirno ide svojim putem, sretan zbog ponavljanja.”

iz: *Ponavljanje* S.Kierkegaard

Poput likova u nekakvom beketovskom prizoru, pri čemu je stvarnost scena na kojoj oni žive, svaki njihov pokret, postupak, razgovor, šutnja, otkrivaju stalno nešto novo iako je gotovo sve “po starom” i ponavlja se. Sve je isto koliko i oprečno, razlike su vidljive, ali, naravno, “vidno” su neprimjetne i čine se neznatnim. Mnogo toga u životu naoko je čudno iako kao takozvana svakodnevica sve funkcionira savršeno. Savršeno kao sastavnica uobičajenosti koje se slažu same od sebe. Daleko od toga da je to idilična slika “svega i samo dobrog”, naprotiv, mnogo je tu mučnog, mračnog, tjeskobnog, ali na sreću ne više od dobrog, toplog i bliskog. Možda je razlog svim tim “običnim neobičnostima” i činjenica da su likovi umjetnici, time se donekle, iako ne i nužno, mogu shvatiti sve te spojive naspojivosti, nema ničega suvišnoga, a i ono čega ima jednostavno ide jedno s drugim.

Vlastimir Kusik

(Iz: *Treći prostor punine praznine*
Bojane Švertasek i Željka Jermana)

CURRICULUM VITAE

1952. rođena sam u Zagrebu 28.svibnja
1972. maturirala sam na keramičkom odjelu zagrebačke Škole primijenjene umjetnosti
1977. na Akademiji likovne umjetnosti u Zagrebu diplomirala slikarstvo u klasi profesora N.Reisera
1979. završila litografsku specijalku u klasi profesora F.Bačea
1985. dobivam stipendiju u Specijalnom ateljeu za staklo profesora S. Lybenskog na Akademiji primijenjene umjetnosti u Pragu
od
1976. izlažem na oko sto četrdeset grupnih, žiriranih, autorskih i dvadesetak samostalnih izložbi
1989. vjenčanje s Jermanom
1990. rodio se naš sin Janko
Ljeta provodimo u Korčuli, ploveći barkom, prvih godina toliko malom, da ju Korčulani podrugljivo nazivaju šešulom (drvena lopatica kojom se izbacuje more iz barke), a kasnije Jerman upotpunjava svoj san, uz *daleki otok, staru kamenu kuću* sad ima svoju brodicu imenom **Šešula**
1999. na Korčuli stičemo nove prijatelje, novu “posadu Šešule” - **Šešulane**
2002. Jerman kupuje video kameru, a meni poklanja digitalni foto aparat
Planiram snimiti Jermanov “videoportret” tj. snimati ga bez zvuka dok mi govori, gestikulira, tako da se osoba koja snimku gleda nađe u situaciji **KAO JERMAN** kojem smo često tako govorili, zaboravljajući na problem komunikacije gluhe osobe s okolinom. Snimam svojim aparatičem “probne snimke”.
2006. u Korčuli umro je Jerman
U konobi naše kućice, za stolom, uz otvoren prozor, snimam Jermanovom kamerom, prisjećajući se trenutaka provedenih u razgovoru uz kavu ili čašicu korčulanskog vina. Tako nastaje **FRENCH WINDOW**.
2007. radim na projektu **MOJA GODINA 2007**.
2008. izlažem u **Galeriji AŽ**

radove: MOJA GODINA 2007.
KAO JERMAN
FRENCH WINDOW